

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22 - 28 iulie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

ÎNVĂȚĂTURA ADEVĂRULUI

1. Ferice de cel luminat nemijlocit de învățătura adevărului însuși, nu de tâlcul întrezărit al unor chipuri și vorbe trecătoare. Părerile și simțurile omenеști înșeală într-adevăr adeseori, vederea lor e scurtă. Ce rost poate avea să iscodești cu mintea, până în pânzele albe, lucruri ascunse ori învăluite în negura tainei, de vreme ce la ceasul judecății nimeni nu-ți va cere vreodată socoteala de necunoașterea lor? Mare nesăbuiță e să ții morțiș la cercetarea și iscodirea fără rost a unor lucruri nefolositoare, ba chiar păgubitoare, lăsând deoparte tocmai pe cele mai trebuincioase și mai folositoare. Ca, ochi având, să nu vedem.

2. De ce ne-ar păsa atât de mult de deosebirea filosofică dintre fire și speță? Cel căruia Cuvântul etern îi vorbește se poate lipsi de felurimea și sumedenia părerilor omenеști. Toate își trag obârșia dintr-un singur Cuvânt, toate se rostesc într-un glas; e însuși izvorul și începutul care pe noi, acum, ne cheamă ca să ne vorbească. Fără El nimeni nu poate dobândi înțelegere, fără El nu-i cu putința o judecată dreaptă. Cel pentru care toate sunt una, pe toate la un rost aducând, și una văzând întru toate, acela poate fi statornic în sufletul său, întemeiat cu totul pe pacea lui Dumnezeu. O, Dumnezeule, adevărul meu, fă să fiu una cu tine, întru iubire fără sfârșit! Searbăda e citirea, searbăda ascultarea din cărți: tu singur ești tot ce-mi doresc și tot ceea ce vreau. Învățați să păstreze tăcerea, amuțească gura făpturii înaintea feței tale: vorbește-mi, Doamne, tu singur.

3. Cu cât mai adunat întru sine va fi cineva - cu cât mai limpezite cugetul și inima lui - cu atât mai ușor îi va fi să priceapă lucruri mai multe, mai înalte și mai nepătrunse, căci, pentru el, lumina înțelegerii vine de sus. O minte limpede, curată și statornică nu se risipește în mijlocul îndatoririlor zilnice - oricât de multe ar fi chemata să facă, căci pe toate le săvârșește cu gândul la Dumnezeu, străduindu-se să scuture, din lăuntrul său, toata căutarea de sine. Ce anume te stânjenește și-ți aduce mai multe necazuri pe cap, dacă nu tocmai pofta neînfrănată a inimii, lăsată în voia ei? Omul drept și evlavios își lămurește mai întâi pe dinăuntru rostul faptelor sale, abia apoi trece la ceea ce are de săvârșit și săvârșește pe din afară; și nu se lasă mânat încotro l-ar îmbia imboldurile stricate ale firii ci, el însuși stăpân, le ține pe toate cu tărie sub cârma și îndrumarea dreptei judecăți. Care luptă este mai aprigă decât a aceluia care vrea să se biruiască pe sine? Într-adevăr, aceasta s-ar cuveni să fie grija noastră dintâi: să ne biruim pe noi înșine, zi de zi să sporim în putere, pas cu pas și ceas cu ceas, înaintând pe calea binelui.

Imitatuinea lui Cristos, - Thomas a Kempis

Credeți că pot Eu să fac acestea?

(...) Atunci când viața mea este un eșec, Cristos nu vine la mine să îmi spună: “Trebuie să încerci din nou! Trebuie să încerci mai mult decât ai încercat înainte”. Nu este nici o veste bună în aceasta; nu ar face decât să mă conducă la disperare. El vine însă la mine și îmi spune: “Apropie-te de Dumnezeu, și El va face pentru tine! Apropie-te de Mine, și puterea Mea va fi a ta”. “Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne! Un tată și-a pierdut singurul copil într-un accident tragic. Întreaga lui lume s-a prăbușit. A spus mai apoi: “Trei căi erau deschise în fața mea: disperarea, băutura sau Cristos. L-am ales pe Cristos, și de aici a venit puterea”. “Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne!

Să ascultăm mărturia unui alt creștin: “Întotdeauna am știut că Isus este necesar, dar nu am știut până acum că El este de ajuns”. El este de ajuns. Doar El poate! Puterea lui Cristos este disponibilă pentru cei care cred în El, care își încredințează viețile lor sfârșimate, goale, plinătății harului Său. Cristos nu le-a spus apostolilor Săi: “Mergeți în lume și să aveți noroc”. El a spus: “Mergeți... și fiți siguri de aceasta – Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Niciodată, niciodată nu vă voi dezamăgi sau părași.” În această relație personală, vitală cu Cristos cel viu găsim puterea de a învinge. Problema cu mulți dintre noi este aceea că nu așteptăm sau anticipăm puterea care vine de la Cristos. Nu credem cu adevărat în ea, așa că nu o primim. Căutăm alte puteri care invariabil ne dezamăgesc. (...)

Orbii au venit la Isus cu orbirea lor. El i-a atins. S-au vindecat. Și noi, să venim astăzi la El cu slăbiciunile noastre, cu păcatele, problemele și orbirea noastră. Ca și ei putem spune: “Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David”. El ne va întreba: “Credeți că pot să fac Eu aceasta?” Dacă răspunsul vostru va fi: “Da, Doamne!”, El ne va umple cu o putere interioară care va fi mai mult decât ceea ce ne-am imaginat noi vreodată. “Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.” Nu există nimic în viață asemenea experienței de a primi revărsarea prezenței și puterii Sale.

Astăzi ne confruntăm tot mai mult cu amenințătoare crize de energie. Pe-nele de curent electric sunt tot mai dese. Însă pentru aceia care cred cu adevărat în Isus și își încredințează viața lor Lui și Spiritului Său cel Sfânt, nu va exista niciodată vreo pană de energie. Puterea care se află în spatele nostru va fi întotdeauna mai mare decât sarcina din fața noastră.

Să ascultăm experiența personală a Sf. Pavel: “Dumnezeul meu să îmi plinească toată lipsa voastră după bogăția Sa, cu slavă, întru Cristos Isus” (Filipeni 4,19).

“Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne!